

Skarga wniesiona w dniu 25 czerwca 2012 r. — S.I.C.O.M. przeciwko Komisji**(Sprawa T-279/12)**

(2012/C 243/56)

*Język postępowania: włoski***Strony**

Strona skarżąca: S.I.C.O.M. Srl — Società industriale per il confezionamento degli olii meridionale (Cercola, Włochy) (przedstawiciel: R. Manzi, avvocato)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie że S.I.C.O.M. Srl, w likwidacji, jest wierzycielem Komisji na kwotę w wysokości 24 338,10 EUR wraz z odsetkami i kwotą wynikającą z rewaloryzacji, którą należy obliczyć zgodnie z art. 18 ust. 7 rozporządzenia Komisji nr 2519/1997 lub inną kwotę, której zapłatę Sąd uzna za odpowiednią a w związku z tym nakazanie Komisji zapłaty tych kwot;
- w związku z tym obciążenie Komisji kosztami postępowania, wraz z VAT, opłatą CPA i zryczałtowanym zwrotem w wysokości 12,5 %.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca w niniejszym postępowaniu, której udzielono zamówienia na działanie nr 35 podjęte w ramach stosowania rozporządzenia Komisji (WE) nr 664/2001 z dnia 2 kwietnia 2001 r. dotyczące dostaw oleju roślinnego w ramach pomocy żywnościowej (Dz.U. L 93, s. 3), w przedmiocie dostawy 500 ton rafinowanego oleju rzepakowego rozlewane do pięciolitrowych pojemników, towarów dostarczonych na bazie franco miejsce przeznaczenia do magazynów Tombo PAM Warehouse w Gwinei do dnia 17.6.2001, nie zgadza się z tym, że Komisja dokonała potrącenia płatności stosując karę za towary doręczone ze zwłoką i dodatkową karę za towary niedoręczone.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujące zarzuty.

- 1) W przedmiocie zastosowania kary za niedostarczone towary, należy zauważyć, że, w rzeczywistości ilość faktycznie doręczonych towarów wynosiła 498,819 ton, to jest 1,435 ton mniej niż przewidziano w ogłoszeniu o zamówieniu. W tym zakresie strona skarżąca powołuje się na 1 % poziom tolerancji ustanowiony w art. 17 rozporządzenia Komisji nr 2519/1997 z dnia 16 grudnia 1997 r. ustalającego ogólne zasady uruchamiania produktów, które mają zostać dostarczone zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1292/96 jako pomoc żywnościowa Wspólnoty (Dz.U. L 346, s. 23). Co się tyczy art. 15 tego rozporządzenia,

skarżąca precyzuje, że, w niniejszym przypadku, faktem jest, że rzeczywście dostarczona do beneficjenta ilość towarów wynosiła 498,819 ton, jak wynika ze świadectwa przejęcia, a zatem nie można było przypisać jej jakiegokolwiek późniejszego zdarzenia prowadzącego do ewentualnego zmniejszenia ilości towarów.

- 2) W przedmiocie kary za towary doręczone ze zwłoką skarżąca ubiega się o zastosowanie wyłączenia odpowiedzialności w związku z działaniem siły wyższej dotyczącej opóźnienia statku biorącego udział w operacji w porcie załadunku w Neapolu, a w konsekwencji, przesunięciu terminu o 30 dni przewidziane w art. 14, ust. 15 ww. rozporządzenia nr 2519/97. W tej kwestii skarżąca ubiega się także o zastosowanie art. 22 ust. 4 i art. 25 tego rozporządzenia.

Skarga wniesiona w dniu 22 czerwca 2012 r. — FIS'D przeciwko Komisji**(Sprawa T-283/12)**

(2012/C 243/57)

*Język postępowania: włoski***Strony**

Strona skarżąca: FIS'D — Formazione integrata superiore del design (Catanzaro, Włochy) (przedstawiciele: S. Baratti i A. Sodano, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- uwzględnienie złożonych wniosków w sprawie środków organizacji postępowania lub środków dowodowych;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga jest skierowana przeciwko decyzji Komisji Europejskiej z dnia 12 kwietnia 2012 r. znak Ares (2012) 446225, którą instytucja ta oddaliła skargę administracyjną wniesioną przez skarżącą na podstawie art. 22 rozporządzenia Rady (WE) nr 58/2003 z dnia 19 grudnia 2002 r. na decyzję Agencji wykonawczej ds. edukacji, kultury i sektora audiowizualnego z dnia 13 stycznia 2011 r. „Termination of the Framework Partnership Agreement 2011-0181, Erasmus Mundus Masters Course in City Regeneration”, którą to decyzją wspomniana agencja zakończyła przedterminowo porozumienie ramowe w sprawie partnerstwa 2011-0181 zawarte w ramach programu Erasmus Mundus 2009-2013.

Na poparcie swojej skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa w postaci oczywistego błędu w ocenie i braku uzasadnienia:
  - Zdaniem strony skarżącej Komisja powinna była stwierdzić, iż Agencja wykonawcza ds. edukacji, kultury i sektora audiowizualnego, w swoim badaniu zmiany projektu reCity Erasmus Mundus Master Course przedstawionej przez Università degli Studi „Mediterranea” regionu Kalabria w dniu 21 grudnia 2011 r. w imieniu innego konsorcjum niż to pierwotne, naruszyła w oczywisty sposób sekcje II.A.1 i II.B.4 Administrative and Financial Handbook, który stanowi integralną część Specific Grant Agreement załączonego do Framework Partnership Agreement oraz art. II.12.3 Framework Partnership Agreement.
- 2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia prawa w postaci oczywistego błędu w ocenie:
  - W tym względzie strona skarżąca wyjaśnia, iż Komisja powinna była stwierdzić, że decyzja Agencji wykonawczej ds. edukacji, kultury i sektora audiowizualnego, zezwalając na rozszerzenie Specific Grant Agreement na subwencionowanie bieżącego programu master na podstawie nowego projektu przedstawionego przez Università degli Studi „Mediterranea” regionu Kalabria

w dniu 21 grudnia 2011 r., który to projekt miał być realizowany przez inne konsorcjum niż to pierwotne, jest wadliwa z powodu oczywistego naruszenia art. I.3 i II.12.3 Framework Partnership Agreement, nadużycia władzy, a w szczególności przeinaczenia faktów, braku istotnej przesłanki, nielogiczności, wewnętrznej sprzeczności i niewystarczającego charakteru uzasadnienia.

- 3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia prawa w postaci oczywistego błędu w ocenie i braku uzasadnienia:
  - W tej kwestii strona skarżąca wskazuje, iż Komisja powinna była stwierdzić, że decyzja Agencji wykonawczej ds. edukacji, kultury i sektora audiowizualnego w sprawie zakończenia Framework Partnership Agreement i zezwolenia na rozszerzenie Specific Grant Agreement na projekt inny pod względem składu wykonawczego i treści niż projekt, który był przedmiotem ogłoszenia o przetargu, jest wadliwa z powodu naruszenia i błędnego zastosowania załącznika I do Framework Partnership Agreement, nadużycia władzy, a w szczególności przeinaczenia faktów, braku istotnej przesłanki, nielogiczności, naruszenia ogólnej zasady dobrej administracji i związanych z nią zasad dobrej wiary, przejrzystości, bezstronności i proporcjonalności, jak również zasady uzasadnionych oczekiwań.